

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

17-4-52

KUIFJE

16

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

AVONTURIERS VAN ALLERLEI SLAG ZOEKEN HUN GELUK IN OIL CITY...

F. Craenhals

Onze brievenbus

Wim Dannau, Turnhout. — Heb je de proefnummers ontvangen ? Reeds nieuwe leden aangeworven voor de Zwarte Ster ? Met mijn hartelijkste groeten.

Luc Bestebroer, Rotterdam. — Het Kuifjesbehangpapier is in Nederland niet verkrijgbaar. Wanneer je eens naar België komt, kun je het in Antwerpen of Brussel b.v. misschien wel kopen ? Kuifje is nu terug ! Het is geen belofte meer, maar een feit. Tevreden ? Met mijn hartelijkste groeten.

Jaak Van Houtte, Brugge. — Heb je reeds nieuwe lezers voor Kuifje gewonnen ? Ik verwacht nog nieuws. Met mijn beste groeten aan je kameraden.

Wilfried Calluyn, Merksem. — Ik kan je vraag jammer genoeg niet beantwoorden. Ik zal er niettemin voor zorgen dat er iets gedaan wordt.

Yvette Vannuyten, Mechelen. — Hartelijk dank voor je raadsels. Ik zal ze in een van onze volgende rubrieken Uit de Vier Windstreken opnemen. Met mijn beste groeten.

Hubert Van den Heuvel, Vilvoorde. — Alleen daar waar de clubleider zelf de lidkaart voor een nieuw lid aanvraagt, kan hij de kaart ondertekenen. Anders moet een nieuw lid contact nemen met de plaatselijke afdeling en de clubleider om zijn handtekening verzoeken.

Julien Depoorter, St. Jans Molenbeek. — Het doet me steeds genoegen te vernemen welke verhalen onze lezers boven de andere verkiezen. Kuifje zal nog vele boeiende reportages publiceren en zijn blad van week tot week interessanter maken met nieuwe tekenverhalen en teksten. Hartelijk.

Frans Vandereet, Erps-Kwerps. — Hartelijk welkom in onze club. Heb je mijn brief goed ontvangen ? Reeds nieuwe leden aangeworven ? Kapitein Haddock en Bobbie laten je eveneens groeten.

R. Corluy, 49, Van Montfortstraat, Borgerhout, heeft in zijn gemeente een bloeiende club opgericht. Ze ruilen postzegels en Kuifje's bons. Ze hebben een poppenkast, waar men voor 2 frs. of zes Kuifje's bons binnen mag. (Voor clubleden halve prijs.) Tijdens het Paasverlof belegden ze allerlei spelen. Jongens uit de omgeving nemen met deze actieve clubleider contact.

W. Elskens, Halle. — Gaat het uurwerk dat je gewonnen hebt met Kuifje's Grote Prijsvraag goed ? Heb je nog ergens Kuifje's behangpapier gevonden ? Met mijn beste groeten.

Harry Bakker, Den Haag. — Heb je reeds de gevraagde inlichtingen gekregen ? Met mijn beste groeten.

Karel Ceurremans, Lier. — De puzzle is in hout, er bestaat een grote en een kleine doos. Met mijn beste groeten.

Alfons De Wel, Aarschot. — Het eerste nummer van Kuifje verscheen op 26 September 1946. Voor de Kuifje's bons worden alleen de premies gegeven die voorkomen op de premielijst en we in ieder nummer van ons blad afdrukken. Hartelijk.

Roland De Volder, Gentbrugge. — Wanneer mogen we je als lid van onze grote Kuifje's Club verwelkomen ?

Roland van den Daele, St. Jans Molenbeek. — Je bent een fijne kerel ! Ik heb je voorstel zeer geapprecieerd, maar Kuifje kon in dat geval niet veel doen. Met herhaalde dank en beste groeten.

Familie Leveugle, Hoboken. — Tevreden dat Hij Hij is ? Beste groeten aan heel de familie.

De wattman is vriendelijk

WANNEER ik een bomvolle tram moet nemen, tracht ik altijd een plaatsje te bemachtigen naast de trambestuurder, omdat men daar beter kan zien, de tramconducteur in al zijn manoeuvres kan observeren en minder gevaar loopt een halte te ver te rijden.

Zo stond ik verleden week weer eens op het middaguur in het centrum van de hoofdstad op een overbevolkte tram. Ik was er in geslaagd mijn uitgelezen plaatsje vooraan naast de wattman te veroveren, toen de tram plotseling moest remmen voor een blinde die met zijn witte stok tastend de straat wou oversteken. Uit de andere richting kwam er ook een tram aangereden die evenals de onze belde en remde. De arme blinde hoorde uit de beide richtingen bellen en remmengeknars en stond daar hopeloos te midden van de straat, niet meer wetend waarheen zich gekeerd. De angst nagelde hem aan de grond. De wattman naast wie ik me bevond stapte uit, nam de blinde vriendelijk bij de arm en leidde hem voorzichtig naar de overzijde van de drukke straat. Tevreden keerde de trambestuurder naar zijn plaats terug, belde eens kort en vrolijk, en we reden verder.

Tientallen tramreizigers, die zich in hun zenuwachtigheid reeds meer dan eens op de trambedienden hadden kwaad gemaakt, waren ontroerd door dit menslievend gebaar.

Kuifje

Volgende week :

EEN NIEUW EN BOEIEND TEKENVERHAAL

door Raoul Auger,

dat jullie de avonturen van de Noorse poolreiziger,

naar het boek van E. Peisson,

ROALD AMUNDSEN IN BEELD BRENGT.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 190.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

KLEINE BRIEVENBUS

André Bosa, Henegouwen. — In welke stad woon je ?

Albert Etienne. — Verschillende soorten *Kuifje's Bons* mogen samen opgezonden worden voor eenzelfde geschenk.

P. Daelmans, Moerbeke. — Je adres was onvolledig !

G. Steurs, Tessenderlo. — Wil je me je volledig adres sturen ?

C. Mignon, Namen. — In welke straat woon je ?

Leo Sclinger, Antwerpen. — In welke straat woon je, vriend ?

Christiane d'Hayes. — Je schreef je naam in duidelijke drukletters, maar... je vergat je adres te vermelden !

IN DE GROENE LANTAARN

X., Heers. — 50 punten in een witte omslag.

X., te L. — 200 punten in een bruin pakje als staal zonder waarde.

X., Bel... — 50 punten in een witte omslag voor reeks 4 van *Reinaert de Vos.*

X., Sint-Denis-Bovesse. — Idem.

X., Beauraing. — 50 punten in een witte omslag.

X., Hamme. — 50 punten in een witte omslag.

X., Herentals. — Twee witte omslagen met ieder 50 p.

X., Brussel. — 80 punten voor een omslag briefpapier.

X., Herve. — 60 punten voor afdrukplaatjes.

X., Leuven. — 50 punten in een groene omslag.

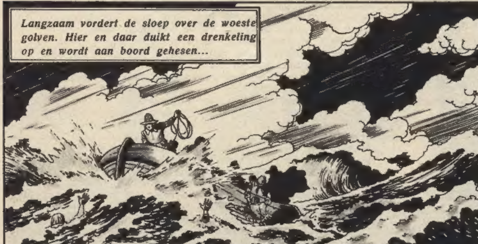

— Maak je geen zorgen. Het is Frans, de slaapwandelaar, die zijn Kuifje's bons in veiligheid gaat brengen !

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

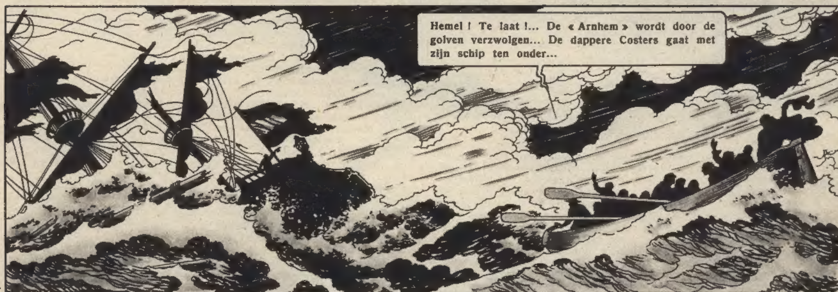
De « Arnhem » en de « Pera » keren weer van een expeditie naar Nieuw Guinea. In de Golf van Carpentaria worden beide schepen door een hevige storm verrast...

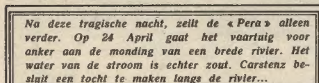

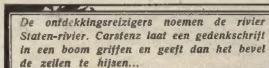

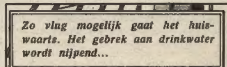

(Wordt voortgezet.)

DE LOTUSBLOEM

Verhaal van Guy FOREZ. — Illustratie van Jacques LAUDY.

VEEMSTRA was een geleerd botanicus die zich vooral bezig hield met waterplanten. Hij bezat een uitgebreide documentatie over de nympheaceae of de waterlelieachtigen en bezat van deze soort enkele van de zeldzaamste exemplaren ter wereld. Een paar mooie waterlelies had hij zelf met delicate tinten en kundige hand geschilderd en zij versierden zijn grote, rijkgevulde bibliotheek. Sedert jaren woonde Veemstra in de omgeving van Lyon, in een geriefelijk landhuis met een laboratorium en grote serres waar men, in het hartje van de Winter, de prachtigste rozen kon bewonderen.

Veemstra had een kaart getekend van de streek waarop alle vijvers, van de grootste tot de kleinste, waren aangeduid. Hij kende ze allen, en toch trok hij bijna iedere week naar een of andere plas. Telkens ontdekte hij iets nieuws, iets dat hem als botanicus ten zeerste boeide.

's Zondags nam de geleerde het schilderachtig boemeltreintje dat om de haverklap stopte en reed naar zijn zuster, die in Blondépine, in de bergen van de Margeride op een honderdtal kilometer van Lyon woonde. Het treintje stoomde voorbij de Col des Sauvages, waar men nog vossen en everzwijnen aantrof en heinde en verre geen mensen te bespeuren waren. Juist op het einde van het bos blonk het groene water van een vijver, midden het hoge riet. Veemstra had een speciale voorliefde voor deze vijver, telkens de trein er langs reed, boog hij zich uit het venster, nam zijn ooglas en bewonderde de mooie irissen en de gele, wilde waterlelies.

Het was hier dat Veemstra op een goeie Zondag de grootste emotie van zijn leven kende... De trein was de beboste helling opgekropen, gleed langs de waterplas en Veemstra hing, als naar gewoonte, uit het venster... Te midden van het groene, spiegelgladde water dreef een hemelsblauwe, prachtige bloem...

— De blauwe lotus, de blauwe lotus, hakkelde de botanicus, bleek van aandoening.

Het hemels visioen had slechts een paar ogenblikken geduurd. Ondanks zijn bijziendheid en de snelheid van de trein, meende Veemstra in deze bloem de blauwe lotus van Egypte te herkennen, een exemplaar dat in Europa uiterst zeldzaam is.

De trein was eindelijk in Blondépine en de botanicus stapte uit, geheel in gedachten verzonken. Zijn zus Martha stond op het perron. Hij begroette haar verstrooid en luisterde niet naar hetgeen ze te vertellen had.

— Ben je ziek ? vroeg Martha ongerust.

— Neen, ik voel me uitstekend.

Pas aan tafel kwam het er uit :

— Martha, ik heb op de vijver van de Sauvages een blauwe lotus gezien !

— Best mogelijk. En, wat zou dat ?

Hoe was het mogelijk met zoveel onverschilligheid over de blauwe lotus van Egypte te spreken? De botanicus voelde zich gegriefd. Met de eerste namiddagtrein reed Veemstra reeds terug met de verekijker van Martha op zak. Hij zou de lotus nu beter kunnen zien ! Lang voor de trein aan de vijver was, zat Veemstra reeds op de uitkijk. Ja, ja, de blauwe bloem dreef nog steeds over het rimpelloze water en aan dat blauw viel niet te twijfelen; zo blauw was alléén de Egyptische lotus. Veemstra nam zich voor de Academie op de hoogte te brengen van zijn ontdekking...

Op dat ogenblik kwam de sneltrein van Bordeaux in tegenovergestelde richting aangedonderd en de vijver verdween. Veemstra stak de verrekijker in z'n zak en besloot de volgende dag terug te keren om de bloem te plukken.

De volgende dag nam de geleerde de eerste trein die in het station van Saint-Paul vertrok, stapte af in Tarare en beklom de wilde berg met zijn geurende pijnbomen. Na een uur zag hij in de verte de waterplas blinken. Doch, waar was de bloem ? Hoe hij ook keek en zocht nergens was er een bloem te ontdekken. Alleen een doodgewone, blauwe kinderballon, zo 'n ballon die je op alle kermissen en jaarmarkten kunt kopen, dreef eenzaam en slap tussen het riet.

Aan de ballon was een wit kaartje bevestigd met de woorden : « De vinder van deze ballon wordt vriendelijk verzocht hem te samen met zijn naam en adres te zenden aan het gemeentebestuur van Caluire. » Dan, in nette drukletters de naam Pierrot Murpin.

Alhoewel Veemstra erg teleurgesteld was, stak hij toch het kaartje op zak en stuurde het naar het vermelde adres. Twee dagen later kreeg hij een uitnodiging van de burgemeester in hoogsteigen persoon. De geleerde begreep niet waarom dat wel zijn mocht, doch ging naar het gemeentehuis van Caluire.

— Mijnheer Veemstra, zei de burgemeester plechtig, ik ben ten zeerste verheugd u te mogen begroeten en ik vind het prachtig dat u aan ons spel hebt meegedaan.

— Ik begrijp niet goed... een spel ?

— Ja, u hebt toch een ballon gevonden en ons het kaartje ervan weergezonden. Dank zij u wint Pierrot Murpin de wedstrijd en krijgt hij tienduizend francs. Het is een flinke jongen die goed studeert en zijn ouders zijn arme lui. Hij zal u zeker zelf komen bedanken.

— Ik zie het verband niet goed, mijnheer de burgemeester, ik heb niet veel benul van zulke zaken...

— Vorige Donderdag had de gemeente een ballonwedstrijd ingericht voor de schooljeugd. Alle deelnemers lieten hun ballon op, natuurlijk voorzien van hun naam, en de ballon die de grootste afstand zou afleggen zou de wedstrijd winnen. Wel de ballon van de jonge Murpin vloog het verst.

Er staat ook in het reglement dat de vinder de som van duizend francs krijgt.

— Dat is prachtig. Deel deze som uit aan de armen van uw gemeente.

De burgemeester dankte de geleerde hartelijk en deze daalde lachend de trappen van het gemeentehuis af.

De blauwe lotusbloem had nooit gebloeid en zou wellicht nooit bloeien in het Rhône-departement.

Het was een illusie geweest, maar dan toch een zeldzaam mooie illusie vermits ze veel geluk had gebracht bij de familie van Pierrot Murpin.

Veemstra ging langzaam naar huis terug en schreef dezelfde avond de mooie geschiedenis van de blauwe lotus, de bloem van Egypte, in zijn dagboek.

Tijl Uilenspiegel

Tijl en Lamme reizen naar Holland. Nabij Damme horen ze dat de weerwolf in de streek huist...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

De Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en keert naar zijn vaderland terug. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder de hoede van de detective Colerette. De Ras en zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie schepen in op de « Ruiten Aas ». De bandieten, die reeds lang op de Platina Kat loeren, zijn ook van de partij en stelen het juweel. Gelukkig konden ze slechts de hand leggen op de valse Platina Kat. De echte ligt thans op een tafeltje en wordt dag en nacht bewaakt. Colerette, Tifon Palamos en de kapitein hebben de wacht, wanneer de bultenaar zich van de « Kat » wil meester maken...

HET VREEMD GEDRAG VAN JAAK

WAT was er nu eigenlijk gebeurd? Jaak en Marina, die verborgen zaten op de trap, hadden de twee gebochelden zien komen. In de eerste hadden ze zonder moeite de vermomde Laitance herkend, de tweede was de echte! Toen deze bandiet, gebruik makend van de duisternis, in het salon was gedrongen, had Jaak hem op de voet gevolgd. In het voorbijgaan had hij het deksel afgerukt van een van de kleine tafels, waarin men op een paketboot de seinvlaggetjes bewaart. Op dit deksel waren een tiental punten bevestigd, waarin de wimpels gehaakt worden. Jaak had zich met dit deksel op de borst op het tafeltje geworpen en had het kostbaar juweel op het nippertje kunnen redden. Nu rende hij achter de dief en Marina liep hem enkele passen voorop.

Op de eerste verdieping was het licht ook afgesneden. Ypsilon, die kon lopen als een hazewind, had Marina al spoedig ingehaald. Hij haalde z'n zaklamp te voorschijn. Een heldere lichtvlek gleed langs de enge muren op en af en... raakte de gebochelde. Deze vluchtte snel als de bliksem in de eerste de beste hut...

— Pas op, hij is bij Colonel, riep Marina, die naar de gesloten deur sprong.

Op hetzelfde ogenblik hoorde men in de kajuit drie revolverschoten knallen...

— Wat doet hij? Mijnheer Twaalf vecht met de kanarie?

— Je vergist je, fluisterde Jaak, het is niet de hut van Colonel, maar die van Sidonie!

— Die vreselijke bandiet zal onze arme Sidonie vermoorden! We moeten iets doen.

Helaas! De deur was stevig gegrendeld. Men hoorde een oorverdovend gestommel en daar bovenuit de neusstem van Sidonie :

— O, jij, bandiet! Ha, schurk die me wil vermoorden... hier pak aan!

Een nijdig gegrom was het antwoord. Hevige schokken deden de muren en de vloer van de kajuit beven.

— De arme vrouw gooit de bandiet alles wat ze vatten kan naar het hoofd, zei Marina bewonderend. Sidonie bijt van zich af!

— In de stijfkoppigheid staat ze haar man, antwoordde Jaak, met een zonderlinge klank in de stem.

— Je hoeft hier geen redevoeringen af te steken, m'n beste, het is hoog tijd dat we de deur inbeuken!

— Indien je absoluut wil, antwoordde Jaak. Hij scheen helemaal geen haast te hebben...

— Ypsilon, wat ben jij een nare jongen! Ben je bang? We moeten een leven redden en jij staat hier te treuzelen! Als jij niet gaat, ga ik.

In een hoek stond Sidonie te schreeuwen...

Vol verontwaardiging begon Marina haar krachten te meten met een deurpaneel. Was het haar spierkracht of haar verontwaardiging die werkte? In ieder geval begaf de deur na enkele ogenblikken. Marina vloog in de hut binnen, waar een onbeschrijflijke wanorde heerste. Bed, tafel, stoelen, kast, alles lag onderst boven. De patrijspoort stond open en daarin fladderde een stuk van de mantel van Mijnheer Twaalf. In een hoek stond Sidonie te schreeuwen :

— Ha, die schurk! Die vogelschrik! Als ik die ooit te pakken krijg, ik... ik...

Haar handen bloedden, maar verder had ze, Goddank, geen kwetsuren opgelopen.

— Toen de bultenaar binnenkwam, zo vertelde ze, vroeg ik hem wat hij doen kwam. Als enig antwoord haalde hij zijn revolver te voorschijn. Hij vuurde en ik werd gewond. Dan hebben we gevochten op leven en dood. Eindelijk, verzwakt door het bloedverlies, uit mijn lood geslagen door de schoten en uitgeput door de vechtpartij, moest ik er het bijltje bij neerleggen. De bandiet is door de patrijspoort gevlucht.

Marina trachtte nadere bijzonderheden te vernemen, doch Sidonie bleef stom, ze dacht er slechts aan haar handen in zakdoeken te winden. Marina wou haar mee naar de infirmerie nemen, haar door de dokter laten verzorgen, maar de oude wou daarvan niet horen.

— Dring niet verder aan, zusje, sprak Jaak, die het gesprek tot dan toe zwijgend gevolgd had. Je ziet toch wel dat Sidonie haar zin wil hebben. Blijf hier en verzorg haar. Ik kom om het uur kijken hoe zij het maakt.

— Holala, maak je niet zo druk! Het is niet zo erg en als ik een mosterdvoetbad genomen heb, is alles voorbij.

— Ja, je denkt dat je met mosterdvoetbaden alles genezen kunt, hé. Neen, doe wat ik je gezegd heb, dat is veel beter.

Met gefronst voorhoofd luisterde Marina naar haar broer en toen hij er in hun fluittaal nog een paar zinnen aan toe voegde, zette ze grote ogen op en antwoordde eindelijk met een diepe zucht :

— Ik begrijp het. Wees gerust. Ze sloot de patrijspoort en zette zich tegenover de oude, gewonde Sidonie.

In de gang ontmoette Ypsilon zijn oom en Laitance.

— Men heeft geschoten! Men heeft geschoten! riep de detective opgewonden.

Jaak vertelde wat er gebeurd was.

— Hij is in zee gesprongen? Bravo! Dus zijn we eindelijk verlost van de chef van de bende. Hij is zeker verdronken!

— Oompje, moest jij niet de wacht houden? En jij ook Laitance?

— Ja, maar wat wil je? Ik hoorde schieten en wou natuurlijk weten waar en hoezo? Iedere goede jachthond gaat de reuk van het poeder achterna. Laitance, kon ik niet ginder laten, vermits we nog steeds met elkaar verbonden zijn. Wees gerust, de derde man is ter plaatse.

— Alleen? Alleen met de Platina Kat? Wie is die derde man? riep Jaak.

— Het is de charmante, de vriendelijke, goedige Morovitch.

— Wat een dwaasheid!

Jaak vloog de trappen op, terwijl hij mompelde :

— Alles om alles; ik moet eindelijk klaar zien in die zaak!

Volgende week :

VERKLARINGEN, GEVOLGTREKKINGEN, AANHOUDINGEN...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Pedro de la Veranda werd door zijn broeder neergeslagen daar hij niet zeggen wilde waar de smaragden verborgen zijn. Kunegonde blijft alleen met de gewonde, terwijl Hassan en Kaddoer verband halen...

Het hondje en het klontje

Meneer Klepkes heeft 'n hondje.
Elke dag krijgt het een klontje.
't Suikerhondje kent zijn tijd:
elke morgen na 't ontbijt!

Maar een morgen, moet je weten,
bleek het suikertje vergeten!
't Hondje keek bedroefd terzij,
smekend om wat medelij!

Meneer Klepkes streelde 't hondje
« Ach! » zei hij. « Ik heb geen klontje.
In de pot is niets meer in!
Wil j'een stukje sacarine? »

Maar het hondje keek boosaardig.
Heel dit voorstel leek onwaardig!
't Hondje blafte : « Saccharine !!!
Daar zit nu eens nietsken in! »

PETER HINKEPINKE

ZEVENTIG JAAR AUTO GESCHIEDENIS

1885

1886

1899

1900

1902

1903

1905

1908

1915

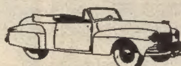

1920

1930

1931

1934

1935

← 1948 →

(Uit de kleine W.P.)

DE PETROLEUMKOORTS

Oom Ben vertelt aan Christiane en Renaat dat hij grond bezit in een streek waar petroleum gevonden werd. Een onbekende uit Oil-Creek wenst die grond te kopen. De man wordt aan de deur gewalst...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

BRADFORD
TITUSVILLE
FRANKLIN
NEW-YORK 500 KLM.
PITTSBURG

William had gelijk toen hij op het gevaar wees verbonden aan deze onderneming. Oil City is de pleisterplaats van avonturiers en bandieten. De eerlijke lieden worden steeds zeldzamer en voortdurend wordt er gevochten...

SALOON

Geeft je put iets, ouwe jongen ?
Niets !
Hé, John, ouwe rakker, hoe kom jij hier ?...
Aai !
Slaat er op, man !
Minuutje, de kar moet door...
Juut Juut Zo'n vervloekte slijkstraat!
Laurent en Andry vechten ? Het zijn toch vennoten !...

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske zijn de gasten van Marco Polo. Deze laatste heeft Lambik een geheim wapen overhandigd...

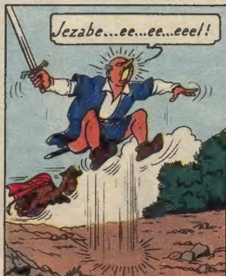

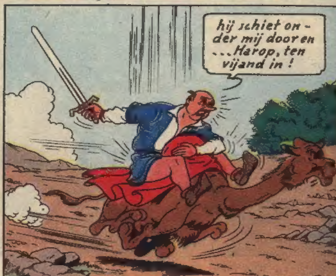

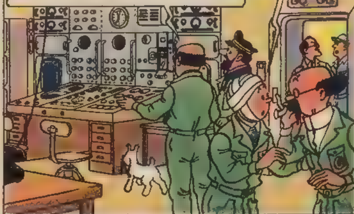
(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

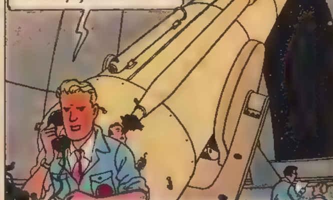
De dag waarop de proefraket naar de maan zal worden afgeschoten is aangebroken. De grote montagehal werd ontruimd en alles is klaar...

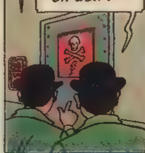

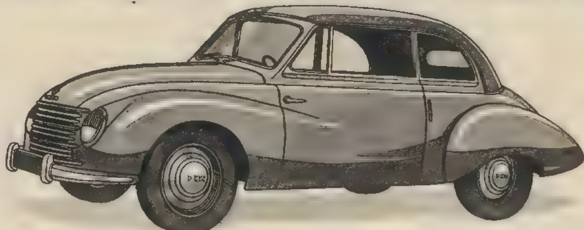

(Wordt voortgezet.)

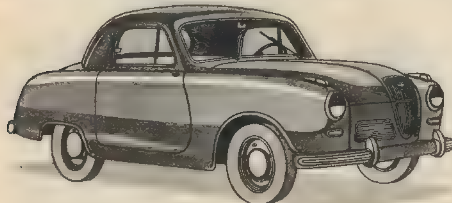
GROOT OFFENSIEF IN TWEE TIJDEN

De laatste rally van Monte Carlo heeft nogmaals bewezen, dat de kruissnelheid verwezenlijkt door kleine wagens bijna zo hoog is als deze van grote auto's. De « 24 Heures du Mans » hadden dit trouwens reeds bewezen en de eigenaars van een Dyna « Sprint » of een 4 P.K. Renault « Performance » zullen het zeker niet tegenspreken. Op lange afstand bereiken kleine wagens een gemiddelde snelheid welke deze van krachtiger motoren met grotere cylinderinhoud evenaren. We moeten hier echter dadelijk aan toevoegen, dat kleine wagens heel vlug verslijten, wanneer men er een te grote prestatie van verlangt. Dat is trouwens heel begrijpelijk. Verplicht men een 4 P.K. Renault 10 uren te rijden met een snelheid van 90 km per uur, heeft de motor 2.520.000 toeren gemaakt. Om dezelfde inspanning te leveren maakt de motor van de Chevrolet er slechts 1.560.000. De grote wagens zijn trouwens een beetje het slachtoffer van ons verkeerssysteem en wegennet; het is inderdaad in ons land niet aan te raden « volle gas » te geven.

D.K.W. (Duitsl.) : *motor twee tijden / 2 cyl. / 690 cm³ / 23 P.K. aan 4.500 t. p. min. / vooraandrijving / caros. in staal / l. : 4,20 m. / br. : 1,60 m. / h. : 1,45 m. / gew. : 806 kg. / max. snelh. : 100 km. p. uur.*

Sedert jaren zoeken de ingenieurs naar een middel om met de kleine wagens zuiniger om te springen en hun leven te rekken. De Duitsers hebben een systeem uitgewerkt dat veel voordelen biedt : de motor in twee takt.

HANOMAG « Partner » (Duitsland) : *motor in twee tijden / 3 cyl. / 697 cm³ / 28 P.K. aan 4.000 toeren per min. / vooraandrijving / lengte : 4 m. / breedte : 1,70 m. / hoogte : 1,48 m. / gewicht : 730 kg. / max. snelheid : 100 km. per uur.*

Op moto's en bromfietsen worden de motoren in twee tijden reeds lang toegepast; ze zijn stevig en duren lang. De mengeling van olie en benzine, voor deze motoren gebruikt, veroorzaakt wel eens olie-uitstortingen. De ontstekingsgassen verbranden niet geheel, wat een verspilling van energie betekent. Deze nadelen werden door de Duitse autoconstructeurs echter tot een minimum herleid. Laten we even een kijkje nemen bij de D.K.W. - AUTO-UNION en BOSCH. De eerste firma construeert nu reeds twintig jaar motoren in twee takt en is ontegensprekelijk de kampioene van de voor-aandrijving. D.K.W. betekent, zoals jullie misschien weten, Dampf-Kraft-Wagen, de volksmond maakte in Duitsland uit deze drie letters : Das Kleine Wunder.

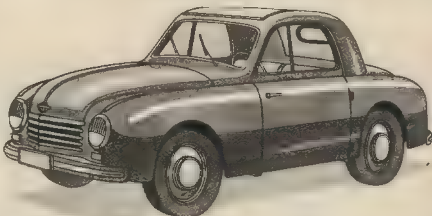
De tweede firma heeft een apparaat vervaardigd dat op de motor wordt geplaatst en de brandstof rechtstreeks op de zuigers spuit, wat een grote bezuiniging is. De Austin Seven, de 4 P.K. Renault, de Morris Minor, Dyna Panhard en ook de Volkswagen hebben aan beide firma's ernstige concurrenten.

De D.K.W. is een kleine wagen met vier plaatsen. De motor ontwikkelt op de remmen 23 P.K. aan 4.500 toeren per minuut. De auto heeft een mooie aerodynamische lijn, ligt vast op de baan, de remmen werken uitstekend, hij is sterk en comfortabel. De motor schijnt niet zeer nerveus voor mensen die gewoon zijn aan snelle reprises, en zijn niet-gesynchroniseerde versnellingsbak eist soms dat men tweemaal moet ontkoppelen.

In de familie van de twee-tijden-motoren vinden we naast de D.K.W. ook nog de sierlijke HANOMAG « PARTNER » die vooraan plaats biedt aan drie reizigers; eigenaardig voor een kleine wagen. Deze Hanomag heeft een vooraandrijving, originele, doch goede suspentie, en de reiskoffer is ruim voor zo'n kleine wagen.

De GUTBROD, die beter gekend is, gelijkt op de Fiat Topolino, doch kan een groter snelheid ontwikkelen en is comfortabeler. De aandrijving is eveneens vooraan en de motor is gebouwd naar de beroemde D.K.W. 2.

De CHAMPION is de kleinste wagen van de reeks, heeft twee plaatsen en achter-aandrijving. Er bestaan twee types, nl. de « Standard » en de « Luxe ». Beiden zijn even origineel van constructie : ronde ruiten die op- en neergaan rond een excentrisch (uitmiddelpuntig) punt, de suspentie is nieuw en eenvoudig, de koffer zeer ruim in verhouding tot de afmetingen van de wagen. Dan hebben we ook nog de GOLIATH en de LLOYD van de Firma BORGWARD, die we reeds beschreven in Kuifje Nr 43 van vorig jaar, en de interessante SAAB 92, een Zweedse wagen die veel bekijks had tijdens de rally van Monte Carlo.

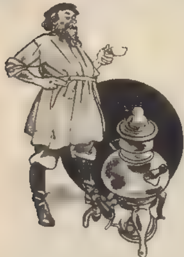
GUTBROD « Superior » (Duitsland) : *twee tijden / 2 cyl. / 594 cm³ / 20 P.K. aan 3.400 t. per min. / l. : 3,56 m. / br. : 1,49 m. / h. : 1,37 m. / gew. : 680 kg. / max. snelh. : 100 km. p. uur / met systeem Bosch 108 km. per uur.*

Het ziet er dus naar uit, dat de twee-tijden-motoren het offensief voor goed hebben ingezet. Hoe zullen de kleine Franse, Italiaanse en Engelse wagens het beantwoorden ?

CHAMPION (Duitsland) : *motor in twee tijden / 2 cyl. / 398 cm³ / 16 P.K. aan 4.200 t. per min. / 3 versnellingen / lengte : 3,20 m. / breedte : 1,50 m. / hoogte : 1,30 m. / gewicht : 480 kg. / maximum snelheid : 90 km. per uur.*

LUST JE GRAAG THEE?

ER is geen land op de wereld waar men geen thee drinkt, zelfs in Italië, het land van de wijn en de zwarte koffie, schenkt men kamillenthee om de zenuwachtigheid te bestrijden. Lang vóór onze voorouders de echte thee kenden, schonken ze lindebloesemthee met een lepel honig tegen verkoudheden en andere plagen. De Arabieren doen veel suiker in hun thee, laten haar urenlang op een zacht vuur pruttelen tot het een stroopachtige, zoete en bedwelmende drank is. De Koran verbiedt alcohol en de volgelingen van de profeet zoeken hun troost in de thee. « Thee doet vergeten », luidt het gevleugelde woord en de fellah maakt schulden om zich de vergeetdrank te kunnen aanschaffen. In Oost-Siberië drinkt men thee met zout, de Jakoeten voegen er zout en vet aan toe en de Thibetanen dragen steeds het nodige met zich mee, om overal thee te kunnen zetten. Ze laten de thee een uur lang koken en karnen haar dan met zout, boter of vet. Ze doen dit omdat het klimaat zo koud is en het lichaam een grote behoefte heeft aan vetstoffen. De Russische samovar is de voorloper van onze electrische theeketel. Onderaan in de ketel wordt er vuur gemaakt, waarboven het water gekookt wordt. De Rus drinkt de thee met room ofwel met een schijfje citroen. In de straten van Constantinopel staan er venters met een samovar en ze verkopen thee aan de voorbijgangers, zoals men bij ons roomijs verkoopt. In Jamaica drinkt men thee met suiker en rhum, en in Bordeaux met een schepje suiker en een geut oude wijn. In Engeland en Amerika drinkt men de thee van 's morgens tot 's avonds met melk en suiker, en wij aanzien het Verenigd Koninkrijk zowat als het vaderland van de thee. In werkelijkheid is China het vaderland van de thee en de Oosterling kan niet begrijpen hoe het mogelijk is, de smaak van deze drank te bederven met melk en suiker; hij legt er bloembladen van jasmijn of camelia in.

Thans nog leert men in alle scholen van China en Japan het thee schenken en thee drinken met de daarbijbehorende ingewikkelde theeceremonie. Er bestaan clubs van theedrinkers die twee avonden per week bijeenkomen om de thee te snoepen volgens alle regels der kunst.

Lu-Ju is de schutspatroon van de thee en alle theeplantages. Hij moet geleefd hebben in 780 na Christus en schreef het éérste boek over de thee. Op de eerste bladzijde van dit boek staat in sierlijke letters op zijdepapier geschilderd : « Thee is de drank die uitstekend geschikt is voor mensen met goede zeden en zelfbeheersing. » Het is daarom, zo zeggen de zonen van het Hemelse Rijk, dat wij thee drinken en het éérste wat wij onze gasten aanbieden, een kop thee is.

De Oosterlingen drinken thee uit kleine kopjes zonder oren en bieden het theeschaaltje met beide handen aan. Dat heeft zijn betekenis. Iets met twee handen aanbieden is in het Oosten een teken van beleefdheid en vertrouwen. Wanneer men iets in beide handen houdt, is men hulpeloos en legt al zijn vertrouwen in de handen van de andere. Een kop thee aannemen met één hand wordt aanzien als een grofheid en blijk van wantrouwen.

De thee is ouder dan de tijd van Lu-Ju en in een Chinese vertelling staat, dat keizer Shen Noeng die leefde in 2727 vóór Christus, reeds thee dronk. Een andere legende vertelt, dat de thee door een Indische monnik in een holle bamboestok van Indië naar China gebracht werd tijdens de Handynastie die van 25 tot 221 na Christus over China heerste. Het is zeker dat de thee

eerst als geneesmiddel werd gebruikt en pas in de zesde eeuw (onze tijdrekening) de drank van het volk werd. Het duurde dan nog duizend jaar voor de thee naar Europa kwam. Het was de Venetiaanse zeeman en handelaar Giambattista Ramusio die de thee uit China mee naar zijn vaderstad nam. Vijftig jaar later ontdekten de Hollanders de eigenschappen van deze drank en begonnen een wereldhandel in thee. In Europa werd er heftig getwist over de nieuwe drank. De enen vonden haar hemels en de anderen schadelijk en verderfelijk ! In Engeland mengden zich de puriteinen met de zaak en verboden hun volgelingen « het zondige genoegen van die giftige drank ». De Engelse kolonist en de Engelse koopman bekeek de thee uit een heel andere gezichtshoek en begon aldra ook een theehandel op grote schaal. In 1650 brachten de Engelsen de eerste thee naar Amerika tegen 6 dollar voor één pond; als weelde-artikel dus, want alléén rijke lui konden het zich veroorloven er 6 dollar voor te betalen.

Toen de Yankees genoeg kregen van de Engelse bazen en de vrijheidsoorlog begon, trachtte Engeland de handel met Amerika af te snijden en gelukte daarin ook gedeeltelijk, want na een tijd heerste er een groot gebrek aan thee. Enkele kooplui staken de hoofden bij elkaar en de dappere zeekapitein Robert Morris, uit Philadelphia, stak met zijn schip de « Empress of China », in 1784, in zee om thee te halen. De 11e Mei 1785 keerde hij triomfantelijk uit Kanton terug met de kostbare lading. Dat was de eerste stap van de bloeiende theehandel tussen China en Amerika en op het Amerikaans vasteland zelf. Thans drinkt men in Amerika zoveel en zo dikwijls thee als in China.

In China kent men niet minder dan vijftig soorten van thee en volgens hen is de beste soort die welke de morgen- en de avondzonnestralen krijgt en verschoond is van de grootste middaghitte. De Chinezen en ook de Japanners sluiten hun thee in dozen en laten haar oud worden, zoals men dit bij ons met de wijn doet. Op iedere doos wordt het jaartal gepenseeld en op feestelijke gelegenheden wordt de oudste bovengehaald. De Japanse en Chinese schonen mengen de verschillende theesoorten zelf en het is een soort gezelschapsspel al de aanwezigen te laten raden welke soorten gemengd werden ! In de meeste Chinese en Japanse families bestaat ook de gewoonte een doos met uitgezochte theesoorten te bewaren « voor de hoge, gezegende ouderdom », dan pas kan men de thee ten volle genieten, zowel wat haar smaak als aroma betreft.

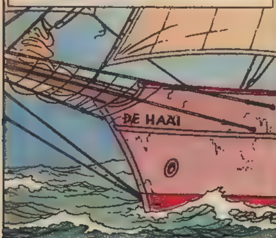
Ga je ooit naar het Oosten en je vriend Tjeng of de schone Tai-Li vraagt : « Mag ik u nog een kopje van mijn zeer geringe thee aanbieden, die u niet waardig is ? », zeg dan niet « neen », maar neem het kopje met beide handen aan, want alle Oosterlingen verstaan de kunst van het theezetten ! H.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

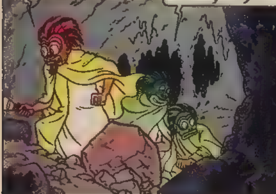
De bandieten, die in de tempel van god Boegi Woegi zaten, zijn langs een geheime uitgang gevlucht. Barelli, Moreau en de gouverneur volgen hen echter op de hielen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

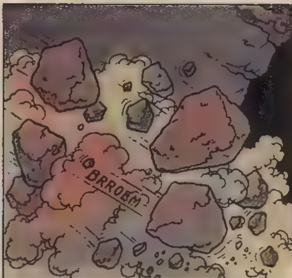

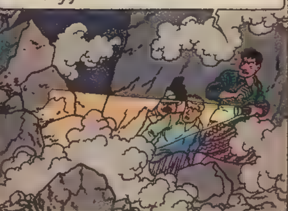

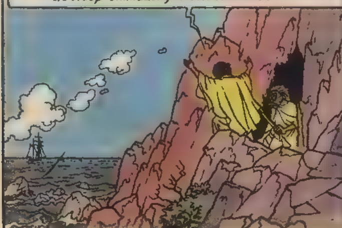

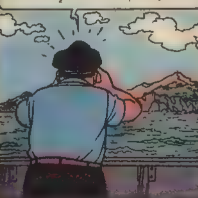

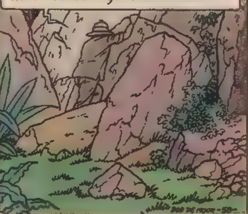

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Joe werd door de bandieten gevangen genomen en naar een kamp gevoerd, waar hij al de inwoners van Patville terugvindt. Pat weet te ontkomen en haalt versterking....

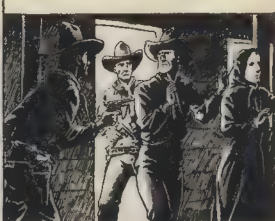
Joe neemt het houweel en delft zonder opkijken. Hij heeft dadelijk begrepen dat die schurken hun gevangenen dwingen goud te zoeken...

Tijdens een rustpauze deelt een vrouw soep uit.. Joe tracht met zijn buurman een gesprek aan te knopen.

Ons dorp werd plotseling overvallen. De bandieten omsingelden de huizen en dwongen ons met hen mee te gaan.

Sedertdien werken we hier als slaven.

Een bewaker drijft hen met zweepslagen uiteen...

Intussen is Pat in de ranch van Yan aangekomen..

.. en vertelt het vreselijk nieuws .

Een expeditie wordt uitgerust. Pat gaat mee. Robin heeft hij voor zich op het paard gezet, want het dier kan nog niet lopen.

Halt ! Hier zullen we overnachten. Morgen verkennen we de omgeving.

We mogen geen vuur maken, want dat zou ons verraden.

Yannick heeft zich neergelegd en tracht te slapen. Yan trekt de wacht op.

Plotseling voelt Yannick een vreselijke hand op haar gezicht, die haar belet te schreeuwen of iets te zien ..

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Rob, Pieter en Hans vormen een onafscheidelijk trio. De vader van Pieter is directeur van de fabriek, waar de vader van Hans en de broer van Rob werken. Sedert maanden wordt er in de fabriek gestolen...

Tekeningen van R. POLESE

DE VADER VAN HANS HEEFT NATUURLIJK NIET GEZIEN, DAT BERT EEN PAKJE IN ZIJN FIETSZAK STOPTE EN KIJKT ER MET GROTE OGEN NAAR...

INTUSSEN [redacted] DRIE JONGENS VAN EEN SPANNENDE VOETBAL-MATCH FLUITEND HUISWAARTS.

ZE KOMEN IN DE NABIJHEID VAN DE FABRIEK...

DE JONGENS LOPEN NAAR HET WERKVOLK. HANS VOELT DAT IEDEREEN HEM BEKIJKT. SOMMIGE WERKLUI [redacted] MEDELIJDEND

PLOTSELING BESEFT HANS WAT ER GAANDE IS EN HIJ HUIVERT...

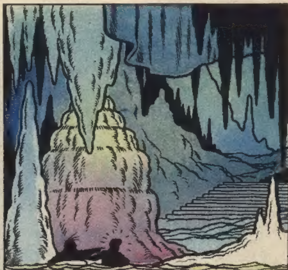
DE RING VAN GIBIL

Henk, oom Elemir en Leentje zijn ingescheept op de « Najashi » om op zoek te gaan naar het eiland Pasjoetan. Op de 43e meridiaan wordt hun schip plotseling meegesleurd tot in een reusachtige grot. Oom Elemir springt van opwinding in het water...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

PAASVACANTIE op RAVENDONK

VERHAAL VAN YVES DUVAL
ILLUSTRATIES VAN TIBET

LANGHALS, waarom neem je geen nota van de Latijnse tekst die ik dicteer?

De aangesprokene maakte enkele gebaren waaruit leraar Dalens onmiddellijk kon afleiden, dat zijn leerling geen schrijfgerief had.

— Naar loffelijke gewoonte heeft Firmin zijn pen vergeten. Wat zou je zeggen van een soldaat die ten strijde trekt zonder geweer?

— Dat het een officier is, mijnheer... officieren dragen immers een revolver!

In alle hoeken van de klas klonk onderdrukt gelach. Mijnheer Dalens strekte zijn wijsvinger uit en zei:

— Buiten! Je bent een bron van ergernis en stoort voortdurend de lessen. Ga naar mijnheer de directeur, die zal je twee uur schoolblijven geven, Langhals.

Met bestudeerde traagheid schikte lange Firmin zijn boeken in z'n lessenaar en blies dan, met de waardigheid van een Engels butler en met een ironisch lachje om de lippen, de aftocht...

Het was voor de tweede keer die week dat Firmin Langhals een paar uur na schooltijd mocht kloppen en dat ware beslist niet zo vreselijk geweest, indien zijn Paasvacantie daardoor niet automatisch geschrapt werd.

Toen de studenten een paar dagen voor het Paasverlof, met boekentas en koffer in de hand vrolijk stoeiend en juichend de straat op renden, zuchtte Firmin diep:

— Ha, die geluksvogels! En zeggen dat de tuinen bij ons nu in volle bloei staan...

Slechts een tiental jongens zouden hun Paasvacantie in het Instituut van Ravendonk moeten doorbrengen. De meesten waren vreemdelingen, die alleen voor de grote vacantie de lange reis naar huis ondernamen. Er waren ook twee of drie wezen die, net als ik, de grillen van een tante of een voogd lijdzaam moesten verdragen. Alleen Firmin moest blijven, omdat hij het tijdens het afgelopen trimester te bont had gemaakt. De directeur verliet de school evenmin en de tien vacantiedagen zouden we onder zijn Argusogen moeten doorbrengen. Mijnheer van Ravendonk gebruikte die tijd om rustig te tuinieren en wij mochten op de speelplaats stoeien naar hartelust, zolang er geen ruiten rinkelend aan scherven vielen.

Intussen zat Firmin moederziel alleen in de grote, donkere studiezaal om in het zweet zijns aanschijns de eerste der vierentwintig zangen van de Ilias te vertalen.

Op een avond bleef mijnheer van Ravendonk wat langer dan gewoonlijk van zijn koffie genieten en mochten we alleen naar boven gaan. Aan de voet van de trap hield Isidoor, de portier, ons tegen en stopte Firmin een pak in de hand:

— Hier, een collo voor jou. Zo juist toegekomen met de spoorweg.

— Prachtig, fluisterde Firmin me in het oor, het is een pakje van Moe. Ze stuurt me eieren, daar durf ik voor wedden. Die Isidoor is toch een brave knul, hé. Hij gaf me het pakje hier opdat de directeur het niet in zijn bureau zou laten liggen tot... Langhals wel leert en braaf is.

Firmin kon niet wachten tot we in de slaapzaal waren om het pak te openen. Bovenaan de trap zette hij het op de grond, we knielden er naast en begonnen koortsachtig touw en papier weg te werken. In de kartonnen doos opgevuld met fijn stroo en zijdepapier blonken twaalf rode, blauwe en gouden eieren en in het midden, een groot ei van chocolade met een groene strik en gevuld met fondants en pralines. Een knappe bol was Firmin niet, maar hij had een hart van goud en zei me:

— Jan, dat gaan we eerlijk delen! Die hardgekookte eieren zullen ons ons ontbijt wat verstevigen en 's avonds in bed smullen we de chocolade op...

Op hetzelfde ogenblik hoorden we de zware stap van Mijnheer van Ravendonk onderaan de trap. Met een kattenrapte zette Firmin de doos in de paraplubak, die naast de deur van het appartement van de directeur stond, en frommelde het inpakpapier onder zijn pullover. Dan stoven we naar onze slaapzaal. Het was hoog tijd, want de directeur kwam binnen met rood glimmend gezicht en vroeg op de plechtige toon, die hem eigen was:

— Langhals en Dierickx, waarom zijn jullie nog niet ontkleed? De andere jongens liggen reeds onder de dekens.

— Ik moest m'n bed opnieuw dekken, mijnheer. Iemand had alles overhoop gehaald.

— Geen ogenblik mag men jullie alleen laten. Erger dan zuigelingen!

— En jij, Langhals?

— Ik kon m'n nestel niet loskrijgen, mijnheer, ik moest een pennemes zoeken om hem door te snijden.

— Nestel? Veter in beschaafd Nederlands. Moest je reeds lang weten, jongeman! En hoepel nu op. Ik draai het licht uit en jullie ontkleden jullie maar in het donker.

We lieten het ons geen twee keer zeggen en enkele seconden later lagen we reeds onder de wol. Het duurde niet lang of Firmin stak zijn hoofd boven het schutsel van zijn alkoof om me te zeggen, dat hij wel de gelegenheid zou vinden het pak te halen vóór er onbescheiden blikken in die paraplubak vielen...

Toen de klok ons de volgende morgen uit onze dromen haalde, schreed mijnheer van Ravendonk al gekleed door de slaapzaal en riep vriendelijk:

— Vrolijk Paasfeest, kinderen! Rep jullie want m'n vrouw heeft fijn chocolademelk gereed gemaakt voor jullie, en de knappende boterkoeken staan reeds op tafel.

Dan ging hij naar Firmin Langhals, klopte hem vaderlijk op de schouder met de woorden:

— Je bent een fidele kerel. Toen ik van morgen al heel vroeg de deur uitging vielen m'n blikken in de paraplubak en vond ik je verrassing. Daarom stoof je gisteravond als een wervelwind van m'n kamerdeur naar de slaapzaal! Volgens de regel van het huis, zou ik het niet mogen aannemen, doch het geschenk werd zo eenvoudig en vriendelijk gegeven, dat ik meen het te moeten aanvaarden... Ik schenk je die vertaling kwijt. De pralines eten we deze namiddag samen op. We gaan uit hengelen. Accoord?

— Hip! Hip! Hoera! riepen wij in koor.

Lachend en zingend in het vooruitzicht van een prettige dag, vlogen we de grote trap af.

— Geef toe m'n engeltjes, zei Firmin droogweg, dat alleen ik zulke geniale ideeën heb. Het ontbijt, de chocolade en de hengelpartij dat alles hebben jullie aan mij te danken!

UIT DE VIER WINDSTREKEN

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUK - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO -

AUTOMOBIELPRODUCTIE

VERLEDEN jaar produceerde West Duitsland reeds 267.865 personenwagens en 375.175 vrachtwagens, dat maakt een gemiddelte van bijna 2.500 motorvoertuigen per werkdag !

De activiteit van de Renaultfabrieken in Frankrijk stijgt van dag tot dag. Verleden jaar bouwden ze 172.211 motorvoertuigen, o.m. 99.886 « 4 P.K. »-wagentjes en 579 Frégates.

Er werd te Flins een nieuwe Renault-fabriek gebouwd die carrosseries voor de Frégate en lichte vrachtwagens zal voortbrengen. Tegen het einde van het jaar voorziet men een dagelijkse productie van 250 Frégates.

SLIMMER DAN SLIM

IN Duitsland werden vijf gemaskerde carnavalvierders door gemaskerde douaneambtenaren aangehouden. De vijf mannen wilden van de carnaval en hun vermomming gebruik maken om horloges te smokkelen. Maar de tolbeambten waren hen te slim af.

EEN NIEUWE ALAIN GERBAULT

JULLIE herinneren zich misschien nog het artikel dat we in een der eerste jaargangen van ons blad geschreven hebben over de Franse wereldreiziger Alain Gerbault die alleen met zijn zeilbootje een reis om de wereld maakte. Alain Gerbault heeft thans een navolger gevonden in Marcel Bardiaux, een andere Fransman, die alleen met zijn zeilbootje « Les Quatre Vents » de Atlantische oceaan overgestoken is om een wereldreis te ondernemen. Hij is reeds te Rio de Janeiro aangekomen, en vaart nu naar Australië. Wie doet het hem na ?

DE FIETSENDIEF

TE Rijsel stal Henri Evrard een fiets — de eerste de beste — in de omgeving van een politiekantoor en ging zich daarna gevangen melden. De commissaris sloot de man op, maar de rechtbank van Rijsel kon niet ingaan op het verzoek van de sukkelaar om in de gevangenis te worden opgesloten. Ze wou het fietsdiefstal niet in aanmerking nemen omdat er geen misdadig opzet was. De rechtbank gelastte de procureur een deftig onderkomen te zoeken voor de fietsendief.

EEN MEESTERWERK VAN EEN SUIKERBAKKER ?

Te oordelen naar het voorkomen van dit gebouw, zou men op het eerste gezicht geneigd zijn hier een meesterwerkje van een of andere suikerbakkerij in te zien. Je weet wel dat suikerbakkers meesters zijn in het nabootsen van grote gebouwen. Maar hier hebben we met geen suikerwerk te doen, het is een foto van de enigmooie Santa Maria kerk van Tlexcala (Mexico), een der prachtigste specimen van de Latijns-Amerikaanse architectuur.

SIGARETTEN

EEN Amerikaan *rookt gemiddeld 2700 sigaretten per jaar, en moet 35 minuten werken voor iedere 100 sigaretten. — Een* Duitser *rookt gemiddeld slechts 476 sigaretten per jaar en moet 500 minuten werken voor iedere 100 sigaretten. — Een* Zwitser *werkt 110 minuten voor 100 sigaretten. — Een* Engelsman *150 minuten voor 100 sigaretten.*

500.000 VREEMDELINGEN

UIT recente statistieken blijkt dat er in België niet minder dan een half miljoen vreemdelingen leven. De meeste buitenlanders verblijven in de hoofdstad, in het Limburgse en Luikse kolenbekken en in de Borinage.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

Sjeik Abdel Razek, die Blake en Mortimer gevonden heeft in de kamer van Horus, vertelt onze vrienden hoe Achnaton gestorven is en welk verband er bestaat tussen zijn dood en de geheime kamer waar ze zich bevinden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

(1) Naos = een draagbare nis waarin men het beeld van een god of enig ander kostbaar voorwerp plaatste (2) Het zevende uur van de Egyptenaren stemde overeen met middernacht bij ons.